

1950

(Maďarská stredná škola základného stupňa)

1. septembra bola v Komjaticiach otvorená maďarská stredná škola, ktorá bola po roku preložená späť do Milanoviec. Riaditeľom strednej školy základného stupňa sa stal Gejza Tretaj. Školu navštevovali nielen miestni žiaci, ale v hojnom počte aj zo susednej obce Branč. Počet žiakov z vidieka sa z roka na rok zvyšoval, keďže v okolí doposiaľ nebola takáto stredná škola.

(Úmrtie farára Lajosa Nagya)

5. februára vo večerných hodinách zomrel v dôsledku ochrnutia srdca Lajos Nagy – biskupský radca, farár. Lajos Nagy bol od 15. apríla 1919 do 5. februára 1950 pastorem našej obce. Počas svojho 31-ročného pôsobenia vo veľkej miere prispel k rozvoju cirkvi, ako aj obce. S jeho menom je spojené obstaranie nových zvonov na miesto zvonov zmontovaných počas prvej svetovej vojny, oplatenie a vysadenie stromov okolo kostola, premaľovanie kostola a vonkajšia rekonštrukcia, vymaľovanie a vonkajšia rekonštrukcia kaplnky na cintoríne, oplatenie jedného cintorína, postavenie poschodovej školy, rekonštrukcia fary, pokrytie strechy kostola a fary bridlicou, postavenie kultúrneho domu, nový kamenný kríž na cintoríne, atď. Na jeho pohrebe sa zúčastnila celá dedina a obyvatelia z okolia, na poslednej ceste ho sprevádzalo mnohopočetné kňazstvo. Jeho telo položili na katafalk v kostole, veriaci tri dni prichádzali rozlúčiť sa a modliť sa za svojho pastora. Zádušnú omšu a pohrebný obrad vykonal dekan šurianskeho kraja s asistenciou viacerých farárov. Rakvu po smútočnom obrade vyniesol farár na priestor pred kostolom, kde sa s ním veriaci rozlúčili. Rakvu naložili do auta a pred kaplnkou na cintoríne ho ešte raz posvätili, následne ju vrátili do pohrebného vozidla. Telo popri hlasnom vzlykaní veriacich odviezli do rodnej dediny - do Jahodovej, kde ho uložili na večný odpočinok vedľa matky.

(Vymenovanie Dénesa Diana za farára)

Po smrti farára Lajosa Nagya k nám poslali šurianskeho kaplána Dénesa Diana, aby sa ako administrátor ujal funkcie dočasného pastora. Po roku bol biskupom vymenovaný za farára. Mladý farár si čoskoro získal dôveru, lásku veriacich. Jeho zanietenosť nepoznala hranice. Zo všetkých síl sa snažil o to, aby svoje povolanie vykonával bezchybne. Navštevoval chorých, sklúčeným poskytoval duševnú útechu, učil, vzdelával svojich

veriacich, poskytoval dobré rady mladým, ktorí sa dostali na zlú cestu. S veľkou horlivosťou sa pustil do skrášenia kostola.

V prvých rokoch obsadenia fary sa pustil do odvážnej roboty. Dal vyhotoviť novú kazateľňu, kľáčadlá, štácie, nový oltár. Dal postaviť sochu svätého Jozefa, rozšíriť elektrické osvetlenie, rozšíriť chór, premaľovať kostol, opraviť organ a vybaviť ho elektrickým dýchadlom, kostol dal rozšíriť o dve bočné lode. V parku za kostolom dal vybudovať lurdskú jaskyňu a z parku vytvoril kvetinovú záhradu. Dal opraviť vonkajšiu omietku kostola, na chór dal spraviť samostatný vchod a vybudoval malý sklad (predtým sa na chór dalo dostať z kostola). Dal zrekonštruovať budovu fary - vybudovala sa kúpeľňa a WC.

(Farárom obce je Tivadar Bende)

V realizácii týchto drahých prác mu pomáhala obetavosť veriacich. Ľudia prispievali k skrášľovaniu kostola peniazmi, ako aj rôznou pomocou - preprava, práce, atď. 27. novembra 1960 bol preložený do Tomašíkova, funkciu farára po ňom prevzal Tivadar Bende.